

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou v právní věci žalobce: R. L. , bytem X, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24.7.2013 č.j. X,

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á .
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou včas podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení (dále ČSSZ) ze dne 24.7.2013 č.j. X, kterým byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 11.4.2013, jímž byl žalobci od 10.5.2013 odňat invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, neboť dle posudku o invaliditě již není od 14.3.2013 invalidní a pokles pracovní schopnosti činí 30 %.

V podané žalobě žalobce uvedl, že považuje rozhodnutí za nesprávné, neboť nebyl podrobněji zkoumán jeho zdravotní stav. Nebylo přihlédnuto k lékařským zprávám, z nichž vyplývá, že utrpěl v roce 1991 komplikovanou frakturu pravé stehenní a holenní kosti, frakturu česky, podstoupil opakované operační výkony včetně pokusu o prolongaci pravé stehenní kosti. V současné době trvají bolesti pravého kolena, bolesti při chůzi po schodech, z kopce, bolestivé drásoty, přeskakování v pravém kolenním kloubu, blokády, giwign way potíže, bolesti při delší chůzi a stání, často i klidové bolesti. Podle RTG vyšetření z 10.5.2013

se jedná o těžkou poúrazovou FP artrózu, deformaci pately, stehenní kost 1x kortikální šroub, diskongruence pately. Pokud by bylo hodnocení provedeno správně podle platných právních předpisů a v souladu se zdravotní dokumentací, pak by dle žalobce jeho zdravotní stav byl hodnocen podle kapitoly XV. položka 13 písm. b), což odpovídá invaliditě I. stupně.

Žalobce z uvedených důvodů navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno, věc vrácena ČSSZ k dalšímu řízení.

ČSSZ se k podané žalobě vyjádřila a uvedla, že žalobce namítá výhradně posouzení zdravotního stavu. Navrhla proto, aby byl k posouzení zdravotního stavu žalobce vyžádán posudek u Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (MPSV) ČR, která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění. Rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále s.ř.s.), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud provedl podle § 77 odst. 1 a 2 s.ř.s. dokazování posudkem Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 28.11.2013 č.j. 2013/4496-PH.

Z tohoto posudku bylo zjištěno, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %.

Posudek byl podán za účasti odborného lékaře ortopeda a bylo vycházeno ze spisové dokumentace PSSZ a kompletní zdravotnické dokumentace ošetřující praktické lékařky MUDr. Š.

Posudková komise přihlédla také k žalobcově anamnéze, z níž vyplývá, že je vyučen elektromontérem, pracoval v tomto oboru do roku 1992. Po úrazu je pak osobou samostatně výdělečně činnou v úklidových pracích – manažer. Činnost ukončil a nyní je v evidenci úřadu práce. Od roku 1994 do roku 2011 byl částečně invalidní a v roce 2011 byl uznán invalidním pro I. stupeň invalidity. Při posledním posouzení již invalidním uznán nebyl.

Podle diagnostického souhrnu se u žalobce jedná o stav po otevřené zlomenině distálního konce stehenní kosti vpravo, stav po zlomenině česky a holenní kosti vpravo s opakovanými operačními výkony, poúrazovou artrózu pravého kolenního kloubu II. stupně a stav po hepatitidě C z transfúze – léčba do roku 2005.

V posudkovém zhodnocení komise konstatovala, že po úrazu pravé dolní končetiny došlo k léčení otevřené zlomeniny pravé stehenní kosti, česky, zlomeniny kosti holenní, kdy byl žalobce v průběhu let 1991 – 1994 opakovaně operován celkem 8x a poté se podrobil rehabilitaci. Došlo k rozvoji poúrazové artrózy pravého kolenního kloubu s lehkým omezením hybnosti a snížením celkové výkonnosti pravé dolní končetiny. K datu vydání napadeného rozhodnutí šlo u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož příčinou je stav po komplikované zlomenině kostí pravé dolní končetiny s lehlým omezením hybnosti pravého kolenního kloubu a snížením celkové výkonnosti pravé dolní končetiny. Komise uvedla, že jde o postižení, které je uvedeno v kapitole XV. oddíl B položka 13b přílohy vyhlášky č.

359/2009 Sb., kde procentní míra poklesu pracovní schopnosti je stanovena v rozmezí 30 – 35%. Posudková komise stanovila pokles pracovní schopnosti na dolní hranici, t.j. 30 %. Nestanovila procentní míru poklesu pracovní schopnosti horní hranicí, neboť u žalobce nebyla zjištěna ani deformita bérce nebo stehna nebo svalové atrofie, bylo zjištěno jen omezení funkce pravé dolní končetiny pro dlouhodobé zatížení chůzí a dlouhodobé stání. Všechna ortopedická vyšetření, t.j. ortopedické vyšetření ošetřujícího ortopeda MUDr. P. z roku 2013 i ortopedické vyšetření doc. MUDr. S. z roku 2004 a stejně tak ortopedické vyšetření při jednání posudkové komise konstatují zhojené jizvy na stehně a bérce, hybnost pravého kolena s lehkým omezením (0 – 80 st.) při artróze II. stupně, artrotické drásoty při pohybu, prakticky plnou stabilitu pravého kolena. Žalobce je schopen vykonávat dosavadní zaměstnání řídící práci ve firmě. U žalobce nebylo zjištěno další zdravotní postižení, které by mělo nepříznivý dopad na pracovní schopnost žalobce. Bylo přihlédnuto také k tomu, že byl léčen pro žloutenku typu C a léčba byla ukončena asi v roce 2005. Není třeba ani režimových opatření, která by vedla k omezení pracovní schopnosti žalobce. Od posledního posouzení v roce 2011 nedošlo u žalobce ke změně zdravotního stavu ve smyslu zlepšení či zhoršení a zdravotní stav je dlouhodobě stabilizovaný. Posudková komise považuje zhodnocení poklesu pracovní schopnosti v roce 2011 za nadhodnocené.

Žalobce po seznámení s posudkem při jednání namítal, že mu lékaři bylo řečeno, že se jeho zdravotní stav od roku 1992, po úrazu, bude zhoršovat. Podle závěru posouzení to vypadá, že se jeho zdravotní stav nyní zlepšil. Měl výhrady k posouzení zdravotního stavu lékařkou PSSZ, která, aniž by jej vyšetřila, napsala závěr posouzení. Od tohoto posudku se odvíjejí i další posouzení v rámci přezkumného řízení. Žalobce proto navrhl, aby soud vyžádal k objektivnímu posouzení znalecký posudek.

Městský soud v Praze při posouzení žalobou napadeného rozhodnutí vyšel z posudku podaného Posudkovou komisí MPSV ČR, která je povolána k tomu, aby v soudním řízení podávala posudky všude tam, kde předmětem přezkumu je dávka důchodového pojištění podmíněná nepříznivým zdravotním stavem. Soud po seznámení s tímto posudkem dospěl k závěru, že není třeba provádět další dokazování pro objektivní posouzení žalobcova zdravotního stavu. Z podaného posudku je zřejmé, že posudková komise měla k dispozici zdravotní dokumentaci žalobce, v níž jsou založeny lékařské zprávy odborných pracovišť, na kterých se žalobce léčí po úrazu, ke kterému došlo v roce 1991. Soud nemá důvod pochybovat o objektivitě tohoto posouzení, které bylo provedeno v rámci soudního přezkumu. Posudek podrobně uvádí zjištěné diagnózy i objektivní zdravotní stav žalobce v době, kdy došlo k přezkoumání jeho zdravotního stavu, t.j. k datu vydání rozhodnutí ČSSZ. Z těchto lékařských zpráv dovedl, že v případě žalobce nedošlo ke změně jeho zdravotního stavu, ke zlepšení nebo zhoršení, od roku 2011, kdy proběhla předchozí kontrola invalidity a kdy byl žalobce posouzen jako invalidní v I. stupni invalidity. Tento závěr je doložen lékařskými zprávami, které jsou založeny v posudkovém spisu PSSZ.

Podle posudku, který byl soudem vyžádán, došlo u žalobce ke stabilizaci zdravotního stavu. Neznamená to, že by se žalobcův zdravotní stav zlepšil, jak žalobce namítal, ale došlo k situaci, kdy je žalobce na dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav adaptován. Při hodnocení procentní míry poklesu pracovní schopnosti vycházela posudková komise jak ze zjištěného zdravotního stavu doloženého lékařskými zprávami, tak i z vlastního vyšetření v komisi, a přihlédla i k žalobcově pracovní anamnéze. Vycházela z toho, že i při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce a poklesu pracovní schopnosti, který byl hodnocen 30% podle kapitoly XV. oddílu B položka 13b přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., je schopen

vykonávat své dosavadní zaměstnání, t.j. řídicí práci ve firmě. Žalobcovo zdravotní postižení nemá nepříznivý dopad na jeho pracovní schopnost, pokud jde o výkon tohoto zaměstnání.

Soud z uvedených důvodů dospěl k závěru, že není třeba provádět další dokazování tak, jak žalobce navrhoval. Soud považuje v tomto případě vyžádání dalšího znaleckého posudku, za nadbytečné, neboť posudek, který byl v rámci soudního přezkumu vypracován, splňuje kritéria přesvědčivosti, úplnosti a věrohodnosti a soud nemá důvod zpochybňovat jeho důkazní hodnotu. Uvedeným posudkem bylo potvrzeno posouzení žalobcova zdravotního stavu v rámci správního řízení před žalovanou ČSSZ. Lze tedy konstatovat, že ČSSZ postupovala v souladu se zákonem, když podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, žalobci odňala invalidní důchod, neboť žalobce nesplnil podmínku uznání invalidity podle ust. § 39 odst. 1 tohoto zákona.

Námítky, které žalobce vznesl v žalobě, soud s ohledem na podaný posudek neshledal důvodnými, a proto žalobu zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. Žalobce ve věci úspěch neměl, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované nenáleží ze zákona.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku l z e podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 s.ř.s. kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem dle ust. § 105 odst. 2 s.ř.s.

Kasační stížnost směřující jen proti výroku o nákladech řízení je nepřípustná.

V Praze dne 16. ledna 2014

Mgr. Dana Č e r n o v s k á v.r.
samosoudkyně